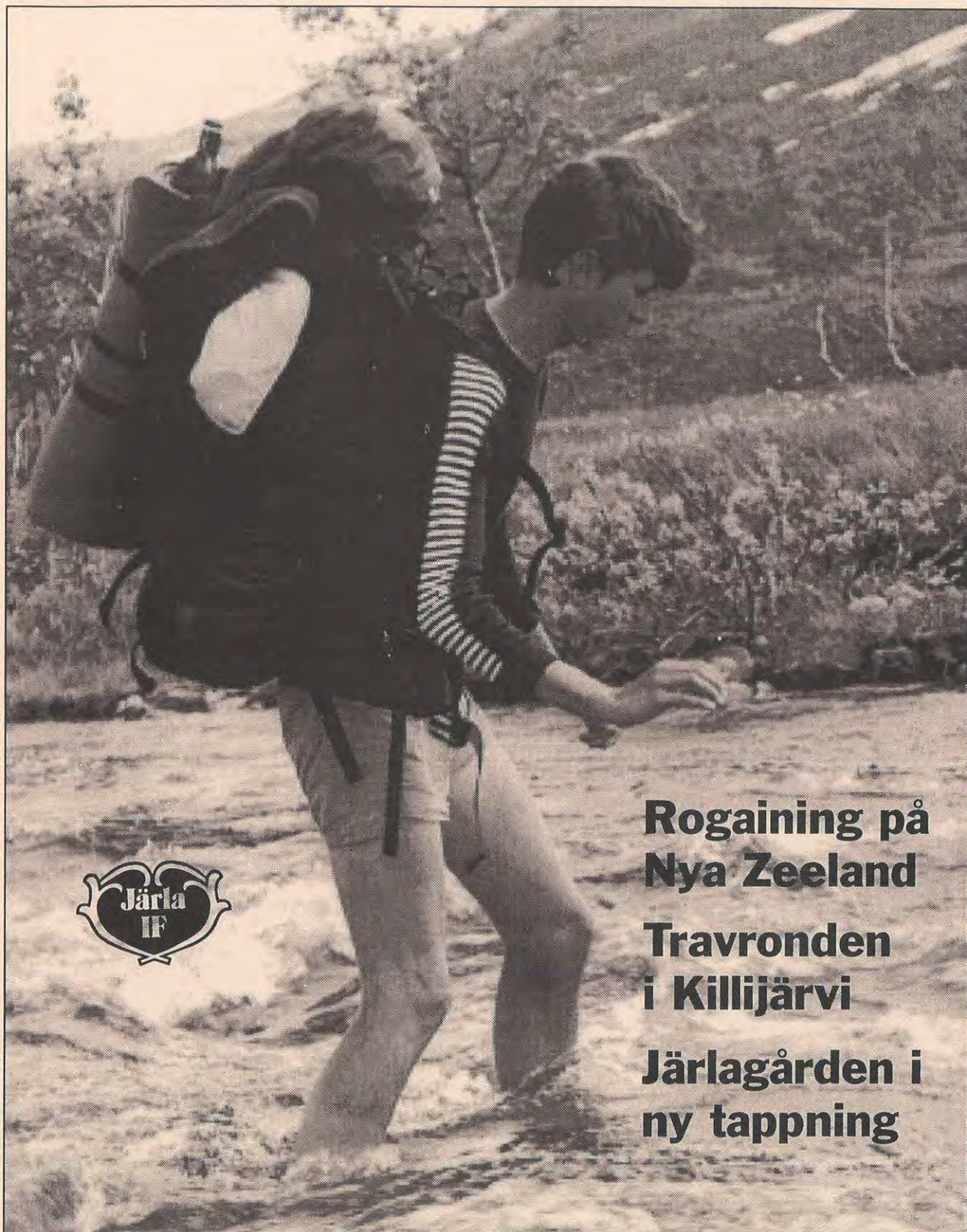

MAGAZINET

Järla IF Orienteringsklubb, Nacka

Nr 2 augusti 1997, årgång 27

**Rogaining på
Nya Zeeland**

**Travronden
i Killijärvi**

**Järlagården i
ny tappning**

KM-helg lör-sön 18-19 oktober

Sprinter-KM och Dag-KM

**Gemensam resa och boende
till annat land!**

Anmäl ditt intresse redan nu.

**Frågor till kansliet,
Malin Wiberg**

Tiomila

eller

Vad sysslar arrangörerna med egentligen???

Av Fredrik Trahn

Järla fanns på plats vid Vilsta sportcentrum i Eskilstuna med två herrlag, ett damlag och ett ungdomslag.

Det var en tävling som kan betraktas som hyfsat stabil för Järlas del med en del toppar och några bottennapp. Ur arrangörssynpunkt får man väl närmast säga att det var ett regelrätt fiasko. Allt för låtta och korta banor i ett stigtätt fri-luftsområde, avbrytning av tävlingen efter två sträckor för att sedan starta om på morgonen, kaotisk omstart och kontroll-

byggnationer på första sträckan som mer liknade Korpen än världen största budkavle.

Det enda som var bra var Järlas husvagnar och coachning samt den lilla inomhusduschen som jag och Benke hittade inne i serveringen på anttkröken Nej, frågan är väl om man över huvud taget ska vara med nästa år.

Men eftersom det går vid Rudan och Lennart Stenberg har lovat Långa natten upp runt Ormputten så kanske man masar sig ut i alla fall.

Tittut Lasse.... En coach som verkar undra var han har sina mannar.

10 MILA

Ragge instruerar Malin på sedvaligt sätt inför förstasträckan. Förstår du!?

	Str	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Löpare	Järla I	Erik W	Robban	Fredrik T	Bengt	Michael S	Jonas A	Micke B	Jakob	Mattias	Christoffer
	Järla II	David	Leffe M	Gustav	Tommy N	Janne L	Måns	Göran G	Fidde H*	Jörgen*	Magnus B*
	Täten	Ikalisten	Pan	Kalevan Ra	Rastivarsat	Delta	IK Hakarp	NTHI	Bäckelag	Bäckelag	Bäckelag
	Bäckel								Johan I	Allan M	Björnar V
Sträcktid	Järla I	1.00.33	55.24	1.38.38	48.27	1.09.11	58.24	42.48	1.02.12	1.06.52	1.49.11
(tim.min.sek)	Järla II	1.13.51	1.28.46	3.35.35	1.03.08	1.15.07	1.20.48	1.12.21			
(tim.min.sek)	Täten	53.10	53.00	1.39.46	43.29	48.52	48.04	38.12	52.19	50.55	1.18.10
(tim.min.sek)	Bäckel	56.20	54.05	1.37.59	41.39	48.24	47.59	38.09	52.17	50.55	1.18.10
Km tid	Järla I										
	Järla II										
	Bäckel										
Placering	Järla I	260?	155	110	104	149	161	148	139	143	164
	Järla II	426	433								
	Bäckel	52	41	55	25	4	4	2	1	1	1
Tid efter	Järla I	7.23	9.47	8.39	13.37	33.56	44.16	48.52	58.45	1.14.42	1.45.43
(tim.min.sek)	Järla II	20.41	56.27								
(tim.min.sek)	Bäckel	3.10	4.15	2.28	0.38	0.10	0.05	0.02	0	0	0
+/- tid	Järla I	+7.23	+2.24	-1.18	+4.58	+20.19	+10.20	+4.36	+9.53	+15.48	+31.01
	Järla II	+23.41	+32.46								
Natt/Dag	Järla I	Natt	Natt	Natt	Natt	Natt	Natt/gryn	Dag	Dag	Dag	Dag
	Järla II	Natt	Natt	Natt/gryn	Dag	Dag	Dag	Dag	Dag	Dag	Dag
	Bäckel	Natt	Natt	Natt	Natt	Natt	Natt	Dag	Dag	Dag	Dag
Betyg	Järla I	3	4	5	4	3	3	5	4	4	3
	Järla II	3	1	2							

* Omstart

Livet på ett skidgymnasium

Av Erik Wiberg

Jag har nu gått ett år på skidgymnasium i Mora och tänkte berätta lite om hur det är att gå där.

Det är ett kombinerat skid- och skidorienteringsgymnasium. Jag går i en helt vanlig klass på en vanlig skola som heter St Mikaelsskolan. Det enda som skiljer mig från de andra eleverna är att jag inte har idrott, individuellt val, specialidrott och svenska som jag läser på kvällstid tillsammans med mina skidkompisar.

Jag har möjlighet att träna på dagtid vid tre tillfällen i veckan. Dessutom är det en form av styrkegympa varje måndag. Vi får varje vecka en träningsplanering där det står vad som är planerat för just mina träningar. Men jag behöver inte följa den planeringen om jag inte vill utan kan träna precis vad jag själv känner för.

Hemus och Grönklitt

På vintern åker vi oftast till när närmsta skidstadion Hemus men om det är lite snö kan vi vara tvungna att åka till Grönklitt, som de flesta känner till, det tar cirka en halvtimme att köra dit upp.

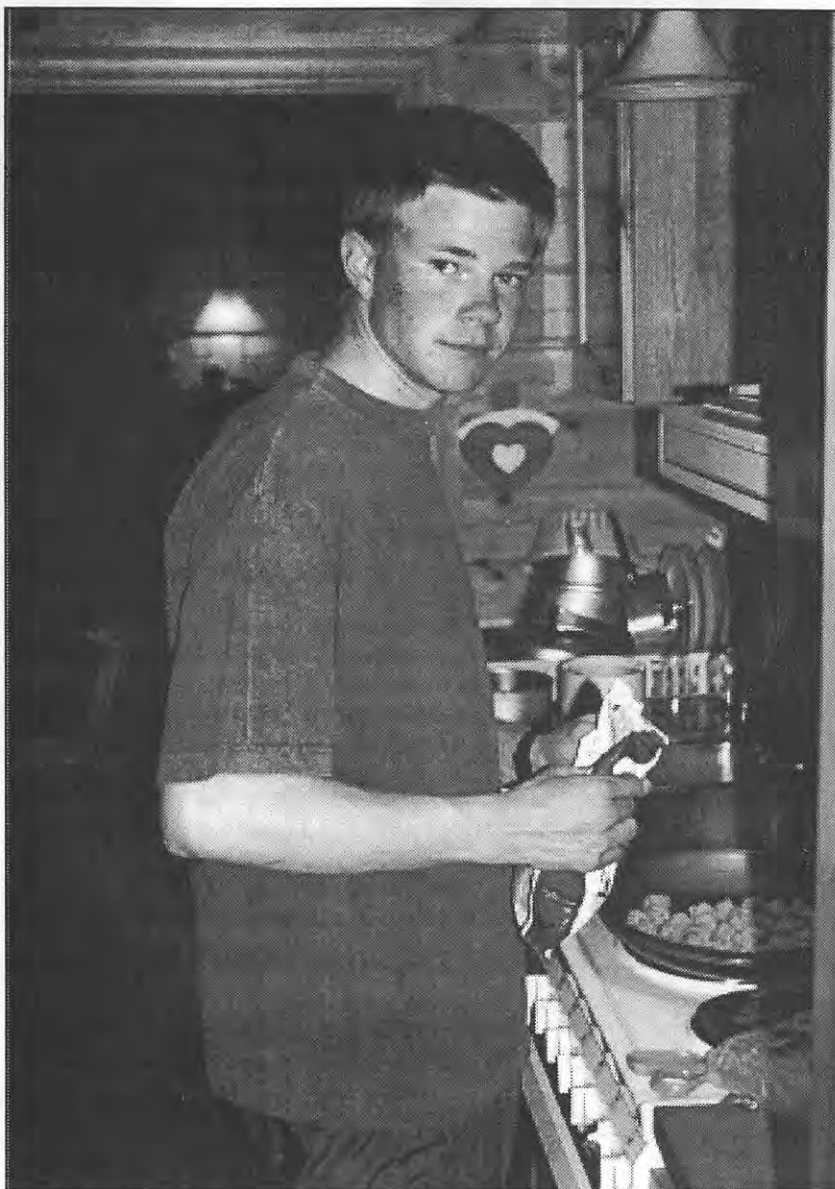
Det är två träningsläger varje höst/vinter. Senast var vi i Idre och Trysil. Där har vi alltid mycket bra skidO-övningar, tack vare att skolan har ett bra datasystem så vi kan ta en karta en dag för att vi följande dag kan genomföra bra orienteringsövningar.

På vår och höst ordnas det en del orienteringsträningar för det går en hel del orienterare på skidgymnasiet.

Alla är tvungna att skriva träningsdagbok och var fjärde vecka lämna in en rapport som tränarna för in på data. Via datorn kan man lättare få fram statistik och fakta så man klart och tydligt ser hur man tränat. Ett par gånger varje säsong har vi träningssamtal för att gå igenom träningen, planera och se vad man gjort för fel. Vi skidorienterare har två tränare och det har även skidåkarna.

Delar med Lasse

Det är ungefär lika många skidåkare som skidorienterare, även könsfördelningen är lika. Bor gör jag i en lägenhet i anslutning till skidgymnasiet. Den har jag delat med Lasse Clevnert från Spårvägen. Det finns ett visst antal lägenheter att tillgå i närheten. Men när dessa är fulla så får man fixa boende på egen hand. Om man bor i stan är det lite billigare

Steka köttbullar kan ju vara kul ibland. Det är något man får erfarenhet av på Mora skidgymnasium,

hyra.

All mat måste vi laga själv, om man inte vill äta pizza varje dag. Diska och tvätta alla kläder, planera matinköpen och städa lite ibland måste man ju göra.

När man bor så tätt blir det en väldigt bra gemenskap. Även om det kan bli lite för mycket skvaller och ibland kan det vara svårt att komma undan om man vill vara i fred. Men om man bor själv och vill ha lite sällskap är det bara att gå in till någon annan.

Mitt första år på Mora skidgymnasium har varit mycket givande och kul och jag kan varmt rekommendera andra att söka.

Robban och Erik laddar upp för vild skoterkörning i Fjällnäs på Kristi Himmelfärd.

Grattis till totalsegern i Femdagars Erik!!

Det sista av den ogästvänliga vintern i norska fjällen mjölkas ur 20 maj. Tranan, Robban och Eriks relaxar vid en norsk hytte.

Järlas tävling

söndag 14 september

Vi arrangerar som Ni säkert vet en hösttävling den 14 september. Vi vill uppehålla Järlas goda rykte som arrangör och vi vill bjuda alla våra deltagare på en riktigt bra tävling. Därför behövs många funktionärer, ja till och med några fler än vad vi är. Det innebär att alla måste hjälpa till !

På de följande sidorna finns en arbetsfördelning. Leta upp Ditt namn och kontakta snarast och senast den 8 augusti den som står som ansvarig för Ditt område. Om Du inte skulle finnas med i listan ringer Du mig (716 71 73).

Med sommarhälsningar Nisse N

Tävlingsledare: Nils Nilsson. Bitr. Rolf Ljungqvist

Ansvarig ungdomsklasserna och speakerfunktionen: Jonas Andersson

För radiokontroller och speakertorn:

Michael Brandt, Magnus Brandt, Mattias Claesson*, Jonas Claesson*, Maria Englund, Anki Holmberg, Gunilla Larsson, Arne Lord, Kersti Lord, Kerstin Sandström, Malin Wiberg, Siv Åström-Andersson

Banläggning: Lars Göransson

Ragnar Andersson*, Anders Asplund, Mattias Claesson*, Jonas Claesson*, Torbjörn Engberg*, Robert Hanning*, Åke Hall*, Jakob Jansson*, Lena Jansson*, Lars Lindgren*, Lennart Lindström*, Tommy Nordlander*, Måns Tham*, Erik Wiberg*, Jan-Erik Wiberg *

Sekretariat: Bo Göransson. Bitr. Christer Carlsson

Marika Andersson-Skantze, Gunilla Glanshed, Göran Glanshed*, Tommy Glanshed*, Ulla-Britta Hall, Geir Alte Hoff, Lena Jansson*, Lena Jåfs, Jan Lindgren*, Ragnar Lindgren, Mattias Lindgren, Johan Schönnings, Bitte Wiberg

Start: Bengt Hall. Bitr. Hans Holmberg

Torbjörn Aldgård, Anders Børthas, John Engberg, Martin Gustavsson, Åke Hall*, Robert Hanning*, Fredrik Hansen, Hans Hedelin, Jakob Jansson*, Rolf Karlsson*, Anki Landarv, Martin Larbo, Clifford Larsson*, Lars Lindgren*, Tommy Nordlander*, Kristina Osterling, Rune Rova, Anders Wahlgren

Mål: Mikael Stern. Bitr. Maria Nimvik

Matts Andrée*, Torbjörn Engberg*, Lars Englund, Riggan Frändén, Jörgen Glanshed, Ensio Kolari*, David Lindgren, Ida Mogenssen, Jonas Rude, Jan-Erik Wiberg*, Erik Wiberg*

Direktanmälan: Gustav Grandin

Elisabeth Argus, Nils-Erik Eriksson, Berit Hanning, Harriet Larsson, Maud Liljekvist, Lars Långberg*, Maria Mantere

TC: Peter Sandström. Bitr. Lennart Hävrén

Anders Hall, Lars-Olof Hanning, Tord Jansson

För byggande (fredag? och) lördag krävs att så många som möjligt deltar. Speciellt kallade: Matts Andrée*, Bo Andersson*, Göran Glanshed*, Tommy Glanshed*, Rolf Karlsson*, Ensio Kolari*, Clifford Larsson*, Jan Lindgren*, Lars Långberg*, Leif Mattsson*, Hans Stjernström*

För rivning på söndagen krävs att alla ställer upp !

Parkering, trafik: Jan-Olof Norén

Ragnar Andersson*, Stefan Claesson, Gunnar Fernqvist, Ulf Fornius, Lars Kleen, Anders Lindemark, Lennart Lindström*, Magnus Mogenssen, Karl-Erik Nordlander, Hans Stjernström*

Försäljning: Hans-Åke Rogell. Bitr. Kerstin Englund

Bo Andersson*, Dan Andersson, Gunilla Andrée, Marie Heinrup, Christian Jutvik, Britt-Marie Nilsson, Eva Rogell, Monica Sundström, Isa Trahn, Maria Åberg

Sjukvård: Elisabeth Lindgren

Marianne Eriksson

Miniknat: My Heinrup och Therese Lindgren.

Eva-Lotta Hall, Eva Hedelin, Ylva Jans, Veronica Svedhem

Prisutdelning: Leif Mattsson*.

Helene Östling-Mattsson

Press: Fredrik Trahn

Ansvarig och biträdande ansvarig för respektive funktion är markerade med fet stil. Ganska många har dubbla funktioner när detta är tidsmässigt möjligt. Det gäller dels banläggning, där kontrollutsättning på lördagen och provlöpning på söndagmorgonen kan kombineras med andra uppgifter under själva tävlingen, dels TC där bygguppgifter dagen eller dagarna före på samma sätt kombineras med andra uppgifter under tävlingsdagen. Samtliga som har dubbelfunktioner är markerade med *.

Våra ungdomar upp till 16 år har möjlighet att delta i tävlingen och är därför ej medtagna i listan. Alla förväntas naturligtvis ändå hjälpa till så mycket som möjligt !

Alla som är upptagna i listan ombeds att senast den 8 augusti ta kontakt med respektive funktionsansvarig. Vi saknar några personer redan nu, så vi hoppas att alla ger positiva besked och vi tar mycket gärna emot flera namn !

Tolv timmar tuff tävling

An Mattias Claesson

Smedley Station, Hawkes Bay, Nya Zeeland, 1 december 1996 kl 04.43...

Klockan har inte hunnit blivit fem ännu och det är fortfarande mörkt ute. När jag vaknar är det redan full aktivitet i det trånga fuktiga rummet. Elektricitet finns inte så det är mörkt även här inne. En del har rullat ihop sina sovsäckar och är nu i färd med att justera sin utrustning.

Jag går upp men känner mig långt ifrån sugen på dagens strapatser. Stämningen är tryckt, inte alls som i går kväll. Alla tycks vara fokuserade på vad som komma skall. Äter under tystnad så mycket havregrynsgrot jag orkar utan sylt och mjölk innan jag går ut och sätter mig i Dereks van.

Mjölksyra och du är chanslös...

Jag funderar på utrustningen liksom jag gjorde hela kvällen i går. Jag har fått många goda råd av de som deltagit i Rogaining andra långdistanstävlingar och extrema kraftprov tidigare. För lite mat och vätska och för hög fart från början kan straffa sig har jag fått höra. Den som drar på sig mjölksyra i backarna under den första halvan av tävlingen är chanslös.

Tävlingsformen Rogaining innebär att man på en viss tid

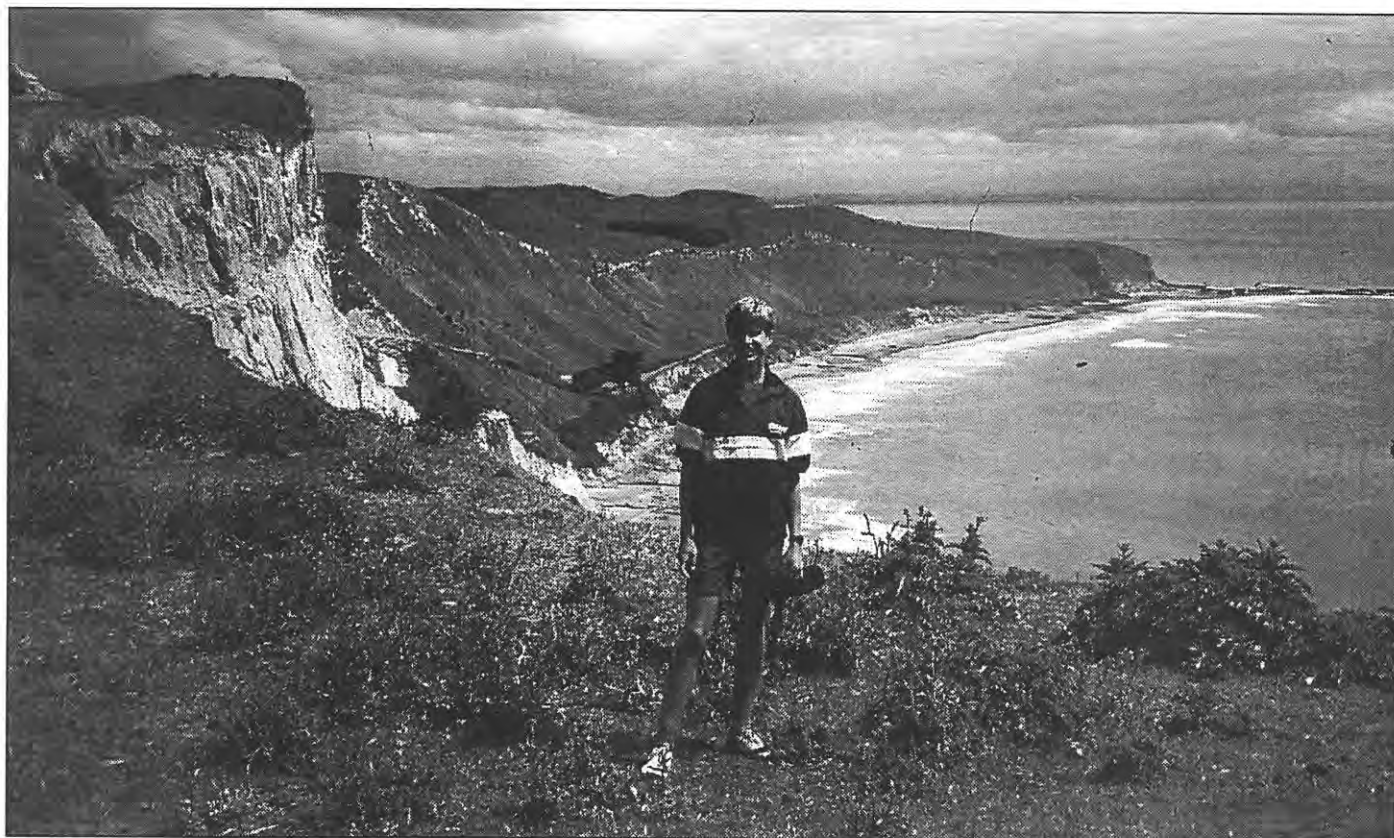
skall besöka så många kontroller, värda olika många poäng, som möjligt. I det här fallet rör det sig om tolv timmar i ett område som enligt ryktet skall suga musten ur den mest hårdhudade viking.

Tunga moln över bergen

Starten går klockan sex och det är en bit att köra upp till startplatsen. Tunga moln hänger över bergen där tävlingen skall gå och innan vi är framme har det börjat regna.

Man får kartan i startögonblicket och det är en bra idé att ägna mycket tid till att planera vilka kontroller man skall besöka och i vilken ordning innan man sticker iväg. Man kan tävla både i par och enskilt och först iväg från starten är en ensam kille som dykt upp som gubben i lådan. När arrangörerna kom upp till starten mitt i natten stod där ett litet en-manstält som de inte sett förut. Strax före klockan sex klev Pim de Monchy ut och undrade om det var tävling i dag.

De första kontrollerna ligger lättillgängligt från starten men är inte värda mer än 10 poäng vardera. Jag bestämmer mig för att hoppa över kontroll 413 värd 40 poäng och istället ge mig upp i bergen där de riktigt värdefulla kontrollerna finns. Innan jag hinner börja klättra bryter ett brutalt åskväder ut. Efter en kort stund regnar det så mycket som det al-

Some spectacular places and surroundings coming up. Stor-Classe slipar formen inför den tuffa Rogainingen.

drig gör i Sverige och jag är glad att jag valde orienteringsskor efter som marken bitvis är mycket slipprig.

Jag klättrar upp längs en lång bergskam och spikar kontroll 414 (40p) på väg upp till 426 som är värd hela 130 poäng. Här blir vegetationen extremt tät och jag blir tvungen att göra rekognoseringsrundor för att se var det över huvud taget går att ta sig fram. Samtidigt är det brant uppför och det går löjligt långsamt. Här blir jag ikappsprungen av två gubbar som uppenbarligen är mer vana vid den här sortens terräng och väder. Vi följs åt upp på kammen på 1000 meter där kontrollen ligger. Här är vegetationen nästan obefintlig och vi springer på rena klippor och sand. De två kilometrarna klättring upp hit tog uppskattningsvis två timmar.

I bara supertröjan

Uppe vid kontrollen springer Pim (han vid starten) omkring för att hålla värmen i bara en supertröja. Eftersom han inte hade anmält sig fick han en oplastad karta som naturligtvis var totalförstörd efter mindre än tre timmar.

Vi slog följe mot nästa kontroll, bort längs kammen ett par kilometer i högt tempo och sedan ner för att korsa en jättelik ravin. Den här sträckan var den mest dramatiska på hela dagen. Känslan att springa på den höga branta kammen mitt i djungeln med åskan dundrande precis ovanför huvudet var enorm. Sedan klättringen ner i ravin som var fruktansvärt brant. Det gällde att klänga i lianer och träd som växte horisontellt ut från bergssidan eftersom marken var väldigt lös och förrädisk.

En sista tugga av ostmackan

Ett par gånger trodde jag att jag skulle ramla ner och dö innan jag plötsligt var nere och började klättra upp på andra sidan. Kontrollen låg på en stor höjd på andra sidan och där uppe stötte vi på två gubbar som tävlade i vandrarkängor och stav! Pim kände dem och de gav honom sin ena karta samtidigt som han tog den sista tuggan på en ostmacka som

Själwald väg i okänd mark.... Rogaining är till för de hårda. För de med Carbomax och Powerbars innanför kalsongerna.

han hade i fickan. Det hade nu slutat regna och jag fortsatte ner för berget, över en å och upp på nästa berg.

Kontroll 425 hade sett ut som ett lätt byte på kartan men jag började ana att terrängen inte skulle vara den mest lättsprungna. (Kontrollen var felmarkerad i originaltryck men detta korrigerades för hand innan start). Mina farhågor bekräftades med råge! När jag lämnat stigen cirka 600 meter från kontrollen blev djungeln snart så tät att det snabbaste sättet att forcera den var att ligga på marken och släpa sig fram i lianer och rötter. Det var också svårt att se var jag var på väg eftersom jag bara såg ett par meter framåt. Jag tog samma väg tillbaka och innan jag åter stod på stigen hade

Cap Kidnappers, Hawkes Bay, South Island NZ, Southern Hemisphere.

det gått en och en halv timme! 90 minuter för att forcera 1600 meter.... hmm.....

Nåja, efter den här kontrollen var mina bara ben så sargade att jag bestämde mig för att i fortsättningen ta kontroller som låg lite lättare till. Sådana fanns det nämligen också gott om nedanför bergen där terrängen var totalt omvänd. Stora böljande gräshedder med betande får. Poängen var jämförelsevis lättförtjänta här men det var lite knepigt att ställa om, begripa att en kilometer faktiskt kan löpas snabbare än en timme.

Fram till kontroll 427 värd 130 poäng gick det bra. Sedan började jag göra riktigt klantiga misstag och inspirationen var verkligen låg bitvis. De sista timmarna gick väldigt fort och jag hann inte med alla kontroller jag planerat. Det mest förargliga misstaget var när jag lagt av mig ryggsäcken för att springa ner till kontroll 418. Det var nerförsbacke hela vägen och jag spikade bara för att upptäcka att jag glömt startkortet i ryggsäcken! Nej, nej, nej! Bara att springa upp och hämta det igen.

Tjugo minuter tillgodo

Gick i mål med onödiga 20 minuter tillgodo men jag var lite feg och ville inte dra på mig poängavdrag som är straffet för att komma för sent.

Jag skrapade ihop 720 poäng av 1100 möjliga och är klart nöjd även om jag kunnat göra vissa saker bättre. Jag hamnade på femte plats och lämnade lika många bakom mig i fältet. Pim vann tävlingen med 860 poäng utan att bära med sig varken vatten eller mat mer än en ostmacka. Själv stoppade jag i mig allt möjligt; bananer, köttfärsdjur, chokladkakor och inte minst "Carbo", flytande genomskinlig seg kolhydrat med äppelsmak i färdiga portionspåsar.

På andra plats kom min värd Geoff Morrison och hans brorsa Derek och trea blev "Mr Rogaining" på Nya Zeeland Tranans kompis Michael Wood. Han var 15:e på VM och

nu pressade han in med åtta sekunder tillgodo på de 12 timmarna.

Jag är klart sugen att prova rogaining igen och då kanske den tuffare varianten på 24 timmar. Det var dock ganska skönt att höra efteråt att det här området är för tufft för att köra 24 timmar i.

Målgång vid Smedley Station.

Järlas bästa lopp i fädrens spår

Här presenterar Järlamagazinet lite intressant statistik över Järlas Vasaloppsresultat genom åren. Detta för att väcka lite inspiration för den kommande vintern.

Du har väl inte glömt att anmäla dig till Vasaloppet 1989. Förra året blev det fullt i slutet av sommaren så det brådskar om du ska få en av de eftertraktade startplatserna.

Vasaloppet

Plac	Namn	Tid	År
30	Axel Berglund	6.11.47	1926
159	Ove Berlund	5.21.45	1965
179	Karl Andersson	8.11.37	1943
210	Sören Wolmfeldt	5.27.28	1965
313	Erhard Johansson	5.22.38	1976
536	Bengt Hall	5.36.52	1984
538	Fredrik Trahn	5.51.30	1989
559	Christoffer Sandberg	4.56.48	1996
615	Ensio Kolari	5.05.39	1979
854	Jonas Andersson	5.34.45	1982
964	Harald Stjernström	5.27.32	1986
1017	Åke Hall	5.40.07	1976
1579	Lennart Hävrén	5.35.30	1997

Tjejvasan

69	Karin Andersson	2.12.59	1989
97	Louise Wiberg	1.59.31	1993
136	Inger Nilsson	1.59.10	1996
249	Malin Wiberg	1.56.22	1995

Fotnot: Järlamedlemmar som tävlat för annan förening eller företag finns inte med i statistiken.

Nu drar träningen igång igen

Tisdagen 12 augusti startar tisdagsträningen med soppa vid Järlagården igång efter sommaruppehållet.

Travronden

Killijärvi Travbana Jyväskylä 14-15 juni

Av Fredrik Trahn

Erik fick en fin start i tredje par ytter med god öppningsfart på stabila 1.12.3. En snabb galopp halvvägs innan han rättade till det.

Robban fortsatte i samma gracila stil med ett enormt muskelspel. Yterkurva under större delen av loppet och fick slita ont på slutmetrarna.

Tranan smet förbi några av de finska fullbloden och nådde nattens lägsta växlingsplaceringen.

Tobbe, en riktig högoddsare som inte visat sig på banorna så mycket den senaste travsäsongen. Fick till en stabil runda och låg med i vinnarhålet.

Jakob, vår humörstravare hade ett par rejäla galopper i

gryningen mitt på bortre långsidan innan han fick kontroll i sulkyn.

Jonas kom snabbt iväg men hittade aldrig riktigt sin forna Ego Boy-form. Någon galopp men annars lite ur slag.

Västerås-expressen Christoffer som tränat på hårda värbanor i Västmanland fick bra häng och trodde det var klart. Men på upploppsrakan galopperade han olyckligt bakom Zoogin. Kanske var det skorna som lossnade.

Rätt rad: Se nedan.

Utdelning: En hyvvä helg i finska träskmarki och bussi resi och bätiröji.

238	226	Järä IF 1 SWE			10.12.38
1. osuus	Erik Wiberg			1.28.27	252
2. osuus	Robert Hanning	1.22.30	203	2.50.57	205
3. osuus	Fredrik Trahn	1.37.36	156	4.28.34	160
4. osuus	Torbjörn Engberg	57.51	207	5.26.25	168
5. osuus	Jacob Jansson	1.45.37	410	7.12.03	221
6. osuus	Jonas Claesson	57.39	367	8.09.42	226
7. osuus	Christoffer Sandberg	2.02.55	351	10.12.38	238

Jukolabröderna i Jyväskylä

Järlagården – en gång i tiden ett centrum för backhoppning

Ur Järlas jubileumsskrift 1984

Nyligen så övertog "orienteringssektionen" Järlagården från Föreningen Järta Idrottsgård och i början av juni hade vi en gemensam arbetskväll som uppstart till det "nya Järlagården". För att friska upp minnet hur Järlagården kom till kommer här en historisk tillbakablick.

Järlagården stod klar att tas i bruk 1945, samma år som andra världskriget tog slut. Men jobbet med stugan hade börjat många år tidigare.

Framsynta och entusiastiska Järlaiter letade länge efter en plats där ett "hem" åt Järlaiterna kunde skapas. En bit in på 40-talet fann de platsen. Den var belägen i närheten av Erstavik. Stockholm stads friluftsområde låg alldeles intill och bortom detta fann Erstaviks fidekomiss med sin härliga skogsterräng.

Lätt att anlägga ett par skidbackar

Här var ett idealist område att uppföra en klubbstuga på. Det var såväl ledare som aktiva idrottsmän i Järta IF eniga om. Men hade ju underbara träningsmarker i omedelbar närhet att tillgå, Järlasjön låg direkt in på knutarna och terrängen var sådan att det skulle bli ganska lätt att anlägga en eller flera skidbackar vid klubbstugan.

Frågan var nu: Hur skulle man kunna få dispositionsrätt till området?

Under 1941 togs första kontakten med markägaren, fastighets AB Nacka, som ägdes av Stockholms stad, och den 1 juli 1942 skrevs ett kontrakt som gav Järta IF rätt att under 25 år arrendera det önskade området för uppförande av bland annat en klubbstuga, flera skidbackar och en lekplats. En skridskobana skulle också eventuellt anläggas på Järlasjön öster om stora skidbacken. Här skulle med andra ord skapas en stor idrottsanläggning.

En stark kommitté

I september 1942 bildades "Kommittén för sportanläggningen vid Nacka Kvarn". Kommitténs ordförande blev Olle Eriksson. Till sekreterare utsågs Olle Mellgren och till kassör Evert Pettersson. I kommittén ingick vidare Gösta Berg, Lennart Ericson, Gunnar Yngström, Gunnar Sundman och Samuel Norrby. En stark kommitté med idel välkända samhällsmedborgare som alla hade goda kontakter inom såväl den kommunala administrationen som inom tongivande politiska kretsar. Det gav tyngd åt kommittén och underlättade bland annat dess arbete med att klara finansieringsfrågorna.

Ekonomiskt startade projektet från noll, men redan i slutet av september 1942 disponerade kommittén över 7 000 kronor sedan medlemmar i Järta tecknat bidrag i form av arbetstimmar på 2 500 kronor och kommittémedlemmarna Gösta Berg, Olle Eriksson och Lennart Ericson skänkt 500

kronor vardera. Riksidrottsförbundet hade bidragit med 1 500 kronor, enskilda föreningsmedlemmar hade ställt upp med 750 kronor i kontanter och Järla IF hade satsat 550 kronor i obligationer och kontanter.

Kontakter hade också inletts med industrier och enskilda företagare i Nacka med begäran om ekonomiskt stöd. På den fronten såg allt lovande ut. Såväl de kommunala myndigheterna som de politiska partiernas ledare och de uppvaktade företagsledningarna ställde sig alla mycket förstående till anläggningsprojektet och utlovande sitt helhjärtade stöd.

Klart för drabbning alltså.

Godkändes av Skidförbundet

Arbetet med stora skidbacken beräknad för hopplängder på cirka 30 meter kom igång först. Bo Eriksson, ingenjör och själv medlem i Järlas IF:s backhoppningssektion, konstruerade och ritade backen och klubbmedlemmarna gjorde en del av jobbet under professionell ledning. I oktober 1942 godkändes ritningarna på backen av Svenska Skidförbundet och i början av september var stora skidbacken och dess domarläktare färdigbyggda.

Under praktiskt taget hela 1943 ekade Sven Cederholms sprängskott i skogsområdet där klubbstugan skulle uppföras. Olle Eriksson, Lennart Ericson och Evert Pettersson hade utsetts till arbetsutskott för stugbygget och de hade ett arbetssamt jobb under 1943.

Den 6 februari 1944 visades den nya sportanläggningen för representanter från de kommunala myndigheterna i Nacka, Idrottsstyrelsen, Medborgarhusföreningen, kyrkan och skolorna, totalt ett 60-tal personer.

Möte vid Nackanäs Vårdshus

En månad senare bildades Förvaltningsorganet Järla Idrottsgård vid ett sammanträde på Nackanäs Vårdshus. Till ordförande valdes Olle Eriksson. I styrelsen ingick Gösta Berg, Olle Mellgren, Hans Regnell och Lennart Ericson.

Under de hektiska arbetsåren 1943-44 fortsatte jakten efter pengar i oförminskad takt. Och pengar flöt också in i jämn ström. Kommunen anslog 10 000 kronor i kontanter och beviljade samtidigt ett lån på 15 000 kronor. I augusti 1944 beviljade regeringen i konselj ett anslag på 10 000 kronor och Riksidrottsförbundet bidrog med 2 000 kronor. Totalt kostade hela den nya anläggningen 50 570 kronor. Anslagen och bidragen som kommit in uppgick tillsammans till drygt 52 800 kronor. Så det blev till och med en liten slant över.

Den officiella invigningen av Järlagården ägde rum den 20 juni 1945. Dessförinnan hade anläggningen presenterats för pressen som visade ett stort och välvilligt intresse för Järla IF och dess nya imponerande sportanläggning.

Renovering

Vad Järlagården betytt för Järla IF och Nacka kommun under de snart 40 år som gått sedan den pampiga invigningen kan inte i ord uttryckas. Men föreningens medlemmar förstår klubbstugans betydelse och de har också under årens lopp villigt och glatt ställt upp när det behövts handtag för större eller mindre underhållsjobb.

Det största renoveringsarbetet hittills genomfördes 1979. Då installerades ny

varmvattenberedare, nya oljebrännare, nya elinstallationer, nytt golv i hallen, nya duschar, nya handfat, nya glastrutor och diverse målningsarbeten utfördes. Sedan dess har också ny bastu och omklädningsrum för flickor byggts och matsalen har blivit ommålad och fått ny väv och nya möbler.

Stugfogdar som kommit och gått

De som under årens gång lagt ner det mesta jobbet på Järlagården är naturligtvis stugfogarna. Kalle Föll var den första fogden. Han efterträddes av Olle Mellgren. Efter Olle kom Alma Otterstål. Hon skötte fogdejobbet under några år på 50-talet. Sedan kom Rober Svensson som i nästan tre årtionden tillsammans med sin hustru Eva svarade för att klubbstugan och gårdsplanen gårdsplanen hölls i gott skick såväl sommar som vintertid. Robert lämnade 1981 över fogdejobbet till Lennart Hagstedt.

Från och med 1997 ansvarar inte längre någon fogde för Järlagården utan en Järlagårdskommitté som 1997 består av Matts André, Nisse Nilsson och Putte Hävrén.

"Här var ett idealist område att uppföra en klubbstuga på. Det var såväl ledare som aktiva idrottsmän i Järla IF eniga om. Men hade ju underbara träningsmarker i omedelbar närhet att tillgå, Järlasjön låg direkt in på knutarna och terrängen var sådan att det skulle bli ganska lätt att anlägga en eller flera skidbackar vid klubbstugan."

Matts André, medlem i Järlagårdskommittén i dag organiserade städkvällen vid Järlagården i början av juni. Bilden är tagen vid ett annat arrangemang. Vilket? Skicka ditt svar till Järlamagazinet.

Fjällkänning...

Stekenjokk
Gäddede
juli 1997

Sol, snö
mygg, mygg, mygg

Gustav går igenom förutsättningarna för årets upplaga av Gipsfoten. Park-OL anpassat förstås.

Gipsade fötter i Karlbergs slottspark

Lag nr	Sträcka 1 (2 km)	Sträcka 2 (3 km)	Sträcka 3 (5 km)
5	5 (My 17.10)	1 40.25 (Nils 23.15)	1 71.05 (Putte 30.40)
3	3 (Axel 16.35)	2 41.05 (Erik M 24.30)	2 76.25 (Leif M 35.20)
8	1 (Maria N 16.20)	5 45.45 (Kristin 29.25)	3 77.20 (Mikael 31.35)
2	7 (Anki H 22.30)	3 42.15 (Hans H 19.45)	4 78.00 (Anders H 35.45)
7	2 (Leif R 16.30)	4 42.35 (Malin 26.05)	5 80.00 (Lars E 37.25)
9	10 (Karl A 26.20)	6 47.50 (Bo G 21.30)	6 80.05 (Lars G 32.15)
4	6 (Elin A-S 22.00)	8 51.05 (David 29.05)	7 81.45 (Bo A 30.40)
10	4 (Jonas S 17.00)	9 54.05 (Ragge 37.05)	8 84.20 (Jakob 30.15)
1	9 (Anders P 26.15)	7 51.00 (Lena 24.45)	9 85.25 (Tord 34.25)
6	8 (Johannes 26.05)	10 60.30 (Therése 34.25)	10 94.15 (Jan L 33.45)

slutaren

Järla IF:s seglingssektion tog hem en av de finaste troféer i slutet av maj. Skeppare Jan-Erik Wiberg och gästarna Fredrik, Erik och Sebastian vann Divamästerskapen efter en gastkramande upplösning av sista seglingen på Nämndöfjärden.

